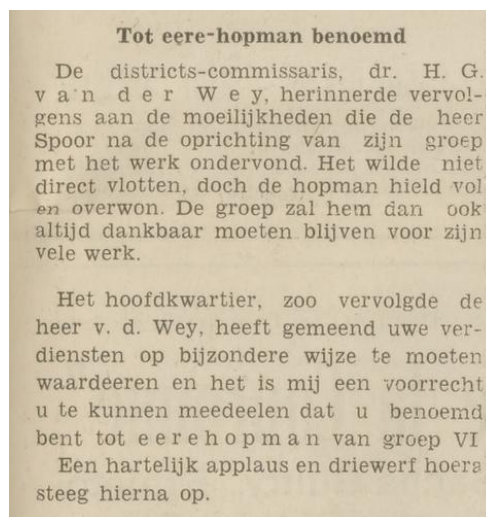
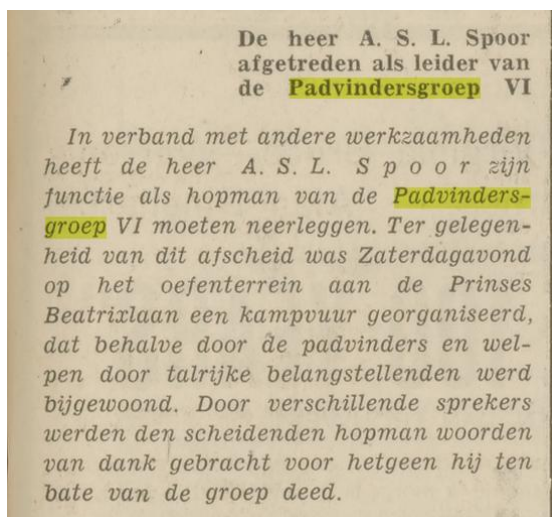

André Simon Leonhard Spoor is geboren op 4 augustus 1895 in Hamburg, Duitsland. Hij was de zoon van Andreas Petrus Spoor en Bertha Leoni Louise Krull. Zijn broer was Simon Hendrik, die later Nederlands generaal en legercommandant in Nederlands-Indië werd. André trouwde in 1918 in Den Haag met Anna Maria Catharina Poldervaart (25 oktober 1897, Den Haag). Ze kregen twee kinderen, André Leo (22 januari 1925, Makassar) en Yvonne (Vonny) Louise (21 juli 1927, Den Haag).

André was ambtenaar bij het Binnenlands Bestuur in Oost-Indië en Anna was onderwijzeres. Hij werd eind jaren '30 assistent resident in Medan.

In februari 1937 werd in Medan een nieuwe padvindersgroep opgericht, groep VI. De scouts droegen een blauwe das en kwamen samen op het veld achter de kazerne van de Stadspolitie op Polonia. André was groepsleider en hopman van deze groep. Later dat jaar werd hij ook waarnemend hopman van Groep II in Medan. Hij neemt namens districtscommissaris van der Wey zitting in het bestuur van het Rode Kruis in Medan. In november 1938 neemt hij afscheid. Hij wordt dan benoemd tot ere hopman. Zijn vrouw was oprichtster en Presidente van de Medansche padvindstersbeweging. In 1939 wordt André benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau, voor zijn werk als leider van het bureau dat landbouwconcessies omzette in erfpacht percelen in Medan.

In december 1941 krijgt de Westerafdeling van Borneo een nieuwe resident: André Spoor. Bij zijn inauguratie krijgt hij van de plaatselijke legercommandant Ter Poorten te horen dat hij zich in een rustig gewest bevindt en het zeer onwaarschijnlijk is dat Pontianak (Kalimantan) in het gebied der oorlogshandelingen komt te liggen. Men voelt zich veilig met zo'n 50 brigades, waarvan het grootste deel naar het 'geheime' vliegveld van Singkawang II in het noorden (bij de grens met Brits Borneo) is gezonden en waar een grote voorraad bommen, vliegtuigbenzine en levensmiddelen ligt opgeslagen.

Op 11 december 1941 wordt Pontianak aangevallen door Japanse vliegtuigen. Op 8 februari 1942 viel Japan de grote Britse militaire basis in Singapore aan. Resident Spoor had daarvoor al bevolen dat alle vrouwen en kinderen geëvacueerd moesten worden. De achtergebleven mannen werden gevangen genomen maar André wist te ontsnappen in de jungle. Hij werd naar Bandung gesmokkeld en herenigd met zijn vrouw en dochter. Hun zoon was in Nederland.

Bandung was de laatste vesting voordat overgave aan de Japanners plaatsvind op 5 maart 1942. Een aantal belangrijke mensen, waaronder zijn broer Simon, werden geëvacueerd naar Australië om vanuit daar de oorlog voort te zetten. Andre werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd, in eerste instantie in de Soekamiskin gevangenis, samen met andere belangrijke mensen. Later kwam hij terecht in Kamp Baros 5 in Tjimahi. Dit kamp lag in het oostelijk stadsdeel van Tjimahi, direct ten zuiden van de spoorlijn. Het kamp was ondergebracht in de barakken van de noodkazerne voor inlandse miliciens.

In november 1942 begonnen de Japanners ook de Nederlandse vrouwen en kinderen te interneren. Anna werd met haar dochter opgesloten in kamp Tjihapit. Dit kamp bestond uit huizen in een woonwijk in het noordoostelijk stadsdeel van Bandung, Anna werd hier blokhoofd en protesteerde vaak bij de Japanse commandant, maar er werd niet naar geluisterd. Ze bleven in het kamp tot mei 1945. Ook Corrie Vonk, de vrouw van Wm Kan, zat in dit kamp en trad op voor de gevangenen. Ze werden gevangen genomen toen ze op tour waren in Nederlands Indië.

In mei 1945 gingen Anna en Vonny naar verschillende kampen, waaronder kamp Kramat. Dit kamp lag aan de westzijde van Kramat, de hoofdweg van Batavia-Centrum naar Meester Cornelis, aan weerszijden van de Raden Salehlaan. Uiteindelijk kwamen ze terecht in Kamp ADEK. Dit kamp was gelegen vlakbij de spoorlijn van het Koningsplein naar Meester Cornelis, even ten noorden van de Werkplaatsen van de Spoorwegen, tussen de van der Houtlaan en de Sluisweg. ADEK is de afkorting van Algemeen Delisch Emigratie-Kantoor, het kantoor voor de werving van koelies voor de tabaksplantages in Deli. In dit kamp werd Annie erg ziek. Omdat er voor patiënten niet veel te eten was, gaf Vonny ook een deel van haar eigen rantsoen. Simon, Annies zwager, schrok toen hij zijn schoonzus zag. Mogelijk dat hij zijn invloed gebruikt heeft om ze snel naar Nederland te krijgen waar ze aankwamen in november 1945. Later gingen ze terug naar Nederlands Indië. Hier was André in de jaren vijftig onder andere voorzitter van de Deli Planters Vereniging.

André is overleden op 25 maart 1981 in Laren.

Meer informatie

[Registratie André Simon Leonhard Spoor & Anna Maria Catharina Poldervaart & André Leo Spoor & Yvonne Louise Spoor in 1913 » Open Archieven](#)

[Huwelijk André Simon Leonhard Spoor & Andreas Petrus Spoor & Bertha Leoni Louise Krull & Anna Maria Catharina Poldervaart & Bastiaan Dirk Poldervaart & Maria Catharina van der Stijl op 15 mei 1918 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Nieuwe Rotterdamse Courant » 26 aug 1923 - Art. 115 | Delpher](#)

[Haagsche courant » 22 jul 1927 - Art. 64 | Delpher](#)

[Onderscheiding Andre Simon Leonhard Spoor \(in het jaar 1815-1993\) » Open Archieven](#)

[Regeringsalmanak voor Nederlandsch-Indië - Dutch East Indies - Google Boeken](#)

[De Sumatra post » 13 feb 1937 - Art. 87 | Delpher](#)
[Deli courant » 23 feb 1937 - Art. 3 | Delpher](#)
[Deli courant » 08 jan 1937 - Art. 25 | Delpher](#)
[De Sumatra post » 05 apr 1938 - Art. 42 | Delpher](#)
[Deli courant » 28 nov 1938 - Art. 43 | Delpher](#)
[Nederlands-Indië in WO II \(bevrijdingintercultureel.nl\)](#)
[Alkmaarsche Courant | 23 augustus 1950 | pagina 5 - Kranten Regionaal Archief Alkmaar](#)
[Lijst van residenten op Borneo - Wikipedia](#)
[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Batavia \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[ADEK \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Untitled - Marlies ter Borg \(paperzz.com\)](#)
[De Sumatra post » 03 nov 1937 - Art. 51 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.